

Br 342,

ŠUMARSKO-LOVACKI

LEKSIKON

SASTAVIO

JOSIP ETTINGER.

U Zagrebu 1898.

Nakladom kr. sveučilišne knjižare Franje Suppana (R. F. Auer).

Tiskar Antun Scholz.

Predgovor.

Već se je odavna u našim strukovnim krugovima, opažala potreba izdanja znanstvenog „Sumarsko-lovačkog leksikona“.

Ja sam već odavna očekivao, neće li se tkogod — vrstniji od mene — na to dati, pa nam sastaviti ovakov leksikon, koji nam je napokon i od prieke nužde. No vi-deći, da ga nitko ne izdaje i da ga tako skoro ne će niti izdati, odlucio sam, da izdam knjigu, koja bi spomenutoj potrebi i želji bar donekle udovoljila. U ovom leksikonu, naći će citatelj odgovor na svaku stvar, koja zasjeca u šumarstvo i lovstvo, te će se pomoći njega moći orijentirati i uputiti u željni predmet.

Poglavnita podloga pri sastavljanju ovog leksikona bio mi je „Šumarski list“, koji izlazi već puna dva decenija, e iznio mnoge znanstvene tehničke izraze, koji se tiču šumarstva i lovstva. Uz to sam se poslužio i drugim djelima, a ponajviše svojim izkustvom, baveći se godine i godine sa stvarma te struke. Svaku riječ i izraz, za koji sam mislio, da spada u pomenutu struku, alfabetički sam poredao i riječima dodao njemacko nazivlje.

Samo se sobom razumije, da sam osim riječi, koje sam na raznim mjestima naše domovine čuo, pridržao i umetnuo i strane riječi, bilo da mi za dotični pojam nemamo hrvatskog izraza, bilo da su to tehnicka nazivlja.

Prema tome ovaj leksikon sadržaje znanstvene predmete, koji spadaju u šumarstvo i lovstvo, tako: gojenje,

čuvanje, uporabu i uredjenje suma, šumarsko-lovačku zoologiju; šumsku botaniku, tloznanstvo, metereologiju, klimatologiju, mineralogiju, ichtiologiju itd.. u obće sve ono, što hrvatski šumar u teoriji i praksi trebati može.

Nitko ne će zamjeriti, što djelo nije možda savršeno i bez pogrešaka, osobito kad uvaži, da je još kod nas šumarska literatura, da se tako izrazimo, u povojima, i što je ovo prvo djelo te vrsti. Da se ovakov leksikon što svestranije obradi i podpunije sastavi, trebalo bi, da naši marljivi i rodoljubivi šumari svaki u svom kraju — kako sam i sam radio — iztraže i pobilježe narodno nazivlje, koje bi onda koji strukovnjak sustavno u cjelinu uredio.

To bi bilo danas tim lakše, što je ovom knjigom udaren temelj i što bi ju samo trebalo popunjavati, gdje se je što izpustilo, ili nova pronaslo.

Napredujući u svemu, pa tako i u šumarstvu ne smijemo dopustiti, da nam ostanu sakriveni liepi hrvatski izrazi i šumarsko nazivlje, nego uz tehničke izraze sacuvajmo i upotrebljujmo i narodne, koje se čuju i govore na raznim mjestima naše domovine.

U Zagrebu 1898.

Pisac.

A.

Abies pectinata. Lin. — die Tanne, — vidi „jela“.

Abnormalno — Abnorm — je nepravilno, kržljavo: abnormalno stanje šumskog tla, koje se neumnim gospodarenjem pogoršalo; rožčići na srndaču protunaravno izrasli itd.

Absolutno — unbedingt — veli se mjesto bezuvjetno, kad hoćemo dokazati, da je ovo tlo absolutno za uzgoj bora prikladno ili da je posve nesposobno.

Absolutni i relativni prirast skupoće — Theuerungszuwachs — prvi se smatra posljedicom faktične promijene drvnih ciena, dočim na potonjeg djeluje mijenjanje novčane vrijednote. Sravnimo li u noveu izražene drvine ciene u razno doba, onda nam razlike pokazuju broj absolutnog i relativnog prirasta skupoće.

Acer — Ahorn, — vidi rod javornjače.

Adjunkt — Gehilfe — je pomagač kod obavljanja radnja na pr. kod mjeračine zemljišta ili procjene šuma itd.

Administracija — Verwaltung, — jeste uprava jedne struke n. pr. šumarstva; pod ovim razumjevamo šumarsko osoblje, naime šumarsko-čuvarsko, gospodarsko i šumsko ravnateljstvo — direkciju.

Adoptirati — zu eignen, annehmen — znači prisvojiti, uzeti pod svoje kakovu stvar.

Aesculus Hippocastanum — Rosskastanie — vidi rod „divlji kesten“.

Agrarno polje — agrarisch — zove se ono zemljište, koje se za poljodjeljstvo upotrebljava; šumska parcela a vrediti će za agrarno polje itd.

Ailanthus — Götterbaum — vidi „Pajasen.“

Aklimatizirati — andas Klima gewöhnen — znači priviknuti bilje podnebju: podomaćiti i m. d.

Aleja — Allee — jeste nasadjeni drvored uz cestu perivoju. — Aleja od ogromnih topola, daje veliku sjenu.

Alnus — die Erle — vidi joha (jalša).

Alodialna šuma — (erbeigner Wald) zove se ona, koja je vlastelinska ili plemićka.

Alov — Fischernetz, — zove se najveća mreža, koja se raztegnuta od dva čamca po sredini rieke neko vrijeme vuče, i zatim se čamci jedan drugom približe, te mreža s jedne i druge strane rukama poteže i u čamce stavљa, dok se dodje do stražnjega kraja mreže, iz kojega se ribe rukama hvataju.

Alpa — Alpe, — zovu se visoke planine, koje nadviju 2500 metara nad morskom ravninom.

Aluvialno (*Aluvial*) Anschwemming, — veli se, kada je šumsko površje poplavi izvrženo.

Amelioracija — Verbesserung — znači tlo poboljšati n. pr. polja i livade i m. d.

Amortizirati — Amortisation — jeste usmrтiti, uništiti, razvriediti dokaznicu (eine Urkunde).

Amphibia — Amphibien — su vodozemci ili gmazovi; životinje, koje mogu i u vodi i na kopnu živjeti kao n. pr. žabe i m. d.

Amygdalus — Mandel — vidi badem.

Analiza — Zergliederung — iztraživanje; analizovati tlo: kaže se, kad hoćemo prosuditi plodnost tla n. pr. iz tla, koje iztražujemo, valja zemlju smiešati i očistiti od kamenja i korjenja. onda stavimo zemlju u staklenu posudu i naspemo ju vodom, pa to dobro izmješamo i onda ostavimo netaknuto 24 sata, tad će se početi voda cistiti, jer će se teže stvari na dno taložiti. Sada je moći po vodi prosuditi svojstvo tla. Smedja ili tamna boja vode, odaje množinu humusa ili crnice. Po mlječnoj boji možemo zaključiti na neplodnost, a po žutoj boji na plodnost tla. Kada se ova zemlja u vodi utaložila, vidjamo u posudi na dnu ponajprije piesak, nad njim glinu, a zgora humus, te iz toga možemo popriječno prosuditi množinu pojedinih sastavina.

Anatomija — Anatomie — je rasuda n. pr. kad hoćemo da iz stalne osobitosti u sustavu nekojih stabala starost pronadjemo, a to biva po godišnjim prirastima drva na stablu posjećenog trupca.

Animirati — ermuntern — bodriti, hrabriti koga na radnju; lovačko pseto animirati da traži itd.

Antracit — Glanzkohle — vidi ugljen.

Aparat — Vorrichtung — spremu, sprava, orudje n. pr. mjerača za stablo i m. d.

Appel ima — veli se psetu prepeličaru, kad je poslušan, (der Hund hat appell).

Apport — kaže se, kad se psetu prepeličaru naloži, da ustrjeljenu divljač donese: (der Hund apportirt).

Aprobirati — billigen, genehmigen. — jeste odbiti, potvrditi, n. pr. drvosječnu osnovu i m. d.

Ara — je površina mjeračna od 100 četv. metara (*Areal, areale*) površni prostor. Flächenraum.

Arboret — Forstgarten — zove se vrt, koji je u table odjelen i puteljeima providjen, u kojem je drveće, po rodu posadjeno i botaničkim imenom na tablicama označeno, da učenici mogu kod praktičnog podučavanja, lagše naći i upoznati drveće.

Ardeidae — Reiherartige Vögel — vidi „čaplje“.

Ariš obični (*Larix europaea*, Lin.) die Larche. — Raste vitko, cunjasto, preko 25 metara visine i preko jednoga metra u promjeru debla: na prikladnom tlu i položaju može i preko 500 godina živjeti, a radja plodnim sjemenom već u 15. godini. Raste najradje na visokim gorama, gdje mu je pravo mjesto, jer na hladno podnebje nije tako osjetljiv. Stablo u sklopu poraslo, bude jako visoko i čisto od grana, ali neznatne krošnje.

Igle 2 cm. dugačke, kitnjaste, mekane, gladke, jasnozelene i nešto žljebaste, odpadnu svake godine; na novim ljetorastima su pojedinice. Cvjet mužki okrugao (maca) 5 mm. dug, žutozelen; ženski (šešarka) do 2 cm. dugačak, osovlijen, liepo crven, jajasto obao, takodjer iz krajnjih pupova ponikao, obastrt odozdo iglama. Plod (šešarke) je malen, s početka zelen, u studenu (kad dozrije) jasno-smedj; šešarka je 2. cm. dugačka, jajasto-obla, ljuskice tupe, dugoljasto-oble; pod svakom ljuskom ima po dvije perutkaste male jajasto-žutkaste

sjemenke, koje u proljeću iz šešarke izpadnu i na daleko se uslijed vjetra razlete.

Drvo arišovo je fino, dugo vlaknasto, žilavo, rdjasto-žuto, dugotrajno u suhom i u vodi, izvrstno za raznovrstno gradivo i za lies i razno pokućstvo; za ogriev nije bas valjano, jer kada gori žestoko pršti. Kora ima mnogo trieslovine i upotrebljava se za strojenje kože; smola daje izvrstan terpentin.

Suvarsti. Kao kod svega smrekovog drveća, tako se i kod arišovog nalaze nekoje promjene, i to:

Ariš rani ili mekani, koji rano cvjeta i igle tjera, opet prije dozrije: cvjet ženski (maca) crvena ili crvenkasta: rdjasto-žutoga drva. U ostalom je ta suvrs isto takova, kao gore opisan ariš obični.

Ariš pozni ili tvrdi, koji pozno cvate i igle tjera; cvjet ženski (maca) žućkast; rdjasto-smedjeg drva.

Arišov moljac (*Tinea laricinella*) — die Lerchenmotte. — Ovaj maleni leptirić (moljac) imade uzka, svjetlo-siva krilca, obraštena dugim i najfinijim vlasima, Sitna šestnaesteronožna gusjenica crvenkasto je smedjja, a kukuljica joj obrasla je kratkim čekinjama. Izleti u svibnju i lipnju, ženka snese žuta sićušna jajašca na posve zdrave četinje ariša, iz kojih u lipnju izplaze gusjenice i dorastu u rujnu, kadno si prave iz suhih četinja na granama malu ložnicu, da u njoj prezime ili sprovedu zimu u mahovini i u pukotinama kore na deblu. Budućega proljeća uvlače se opet u nove četinje.

Ovaj je moljac najopasniji neprijatelj ariša, te voli osobito mlade sastojine: Cim izplazi gusjenica iz jajašca, odmah se uvlači unutar četinja, koje do polovine izbuši. Odmah za tim pobliede četinje, i to je znak, da su napadnute po ovom moljcu.

Arhitekt — Baumeister — zove se onaj, koji se bavi gradnjem i arhitekturom. Naravno arhitekti dužni su dokazati svjedočbom, koja ih ovlašćuje naslov taj nositi i usposobljuje izvršivati graditeljski obrt.

Arondirati — Arondiren, abrunden — znači n. pr. zaokružiti šumu, kotar, šumariju, ili u red postaviti; u jednakе dijelove razdieliti, (in gleiche Theile zu verteilen).

Aronia — Felsenbirn — vidi „kozja jabučica“.

Asekurirati — Assecuriren, versichern — znači osigurati posjed kod kojeg družtva proti elementarnim nepogodama i m. d.

Asfalt — Asphalt, Erdpech — zove se crna zemna smola; tvrda je, smolinasta tvar. Tali se lako, gori jasnim plamenom uz gusti dim i smolinast miris. Dolazi ili pomanje medju pojedinim kamenjem ili u po većim nslugama. Asfalt miešaju sa pieskom ili sitnim kamenjem i prave od njega plocnike.

Asov — eiserne Schaufel — je željezna lopata s kojom se prekopava tlo, a rabi se i za izkapanje i presadjivanje sadnica itd.

Asperula odorata — Waldmeister — vidi „Prvenac“.

Atelije — Atelier — zove se umjetnička radionica — Arbeitszimmer eines Künstlers; Werkstätte.

Atlas — Atlas — zbirka zemljovida ili mapa.

Atmosfera — uzduh, parokrug, zračište — Atmosphäre; der Dunstkreis der die Erde umgibt.

Atom — čet, četak, cestica, drobnica; sve što je maleno, nerazdjelivo. — Untheilbarer kleiner Körper.

Atropa Belladona — Tollkirsche — vidi „Devesin“.

Aula — jeste velika dvorana; sbornica — Hörsaal, Halle, Versammlungssaal.

Autentično — Glaubwürdig, urkundlich — vjerojatno, istinito.

Avanc — Vor — je govor, kojim se pas prepeličar bodri, da napred ide.

B.

Babci ili pilota — Piloteuhölzer — su obla debla pod korom ili bez kore. Dimensije pilota variraju izmedju 3—20 metara dužine uz srednji promjer od 20—40 cm. kod hrastovine, a kod omorikovine i jelovine uzimaju se i slabije dimensije. Pilote za pristaništa okrivaju se na gornjem kraju sa željeznim tulecem.

Babica — altes Weibchen — loveci služe se s ovim izrazom i vele staroj ženei gnjetelici — fazani.

Babino uho, gljiva (*Exidia auricula Judae*) — Judasohr, Klobucić 3—8 cm. širok, jamast, bez stručka,

— Od ovog roda ima više vrsti, koje se kod nas nalaze i to:

1. Žutka strnadica (*Emberica hortulana*, Lin.) die Gartenammer oder Ortolan — vidi „strnadica“.

2. Žutka paticvrk (*Emberica miliaria*, Lin.) die Grauammer oder Brassler. — Glavno obilježje: Kljun debeo i tamno-žućkast, perje po svemu tielu sivasto sa crvenkastim prugicama. Ova je ptica po perju mnogo nalik na ševu i dugačka 16 cm., sam rep 7 cm. dug, kljun jak i na vrhu šiljast: goljenice sivasto-zagasite.

Prebiva kod nas blizu žita i oranica, gdje ima dosta šikarja, trnja, kršnih medja, gdje se ljeti i zimi zadražaje, pred jesen lieće u jatu amo tamo. Gnjezdo pravi na zemlji u travi pored trnja, nosi 5 sivasto-bielih jaja, koja su šarana crnkasto i zagasito-prugičasta.

3. Žutkovoljka (*Emberica citrinella*, Lin.) die Goldammerl. — Glavno obilježje: Glava, vrat i perje dolje po tielu žuti, podrepje. rdjasto-črveno, prvo krilno pero bielo, a ostalo perje krilno žuto krajem zarubljeno. Dugačka je ova obće poznata ptica 16 cm. sam rep 8 cm., kljun 1 cm. dug i oštrosiljast; ledja rdjasta i maslinasto-žuto šarkana.

Prebiva posvuda kod nas, po svim šumama, trnjacima, po žitima, u polju sa vrabecima i ostalim malim pticama sdržena, i kod nas je stalna ptica. Hrani se zasjekama, žitom, prosom i inim sjemenjem. Gnjezdo pravi na zemlji; nosi 5 žućkasto-bielih i sivasto-pjegavih jaja i običaje i po dva put nositi i leći preko ljeta.

4. Žutka strnjarka (*Emberica cirlus*, Lin.) die Zaunammer. — Glavno obilježje: Glava joj, vrat i perje dolje po tielu žuti, podrepje gadno maslinasto-zeleno. Dugačka je 17 cm., sam rep 8 cm., kljun 1 em. dug, u mužaka podvoljak crn, ledja i pleća su rdjasto-črveno zagasiti, ženka i mladice nalik su mnogo na zutku. Prebiva kod nas, gdje i prijašnje, samo ju je rijedje vidjeti. Hrani se čim i prijašnja. Gnjezdi se u gustom, kršovitom šikaru po livadama i oko strnjaka; nosi 5 sivasto-bielih i sivo-zagasito pjegavih jaja.

